

A hanc sic legunt, ut illud non omittant, quod & Arabs facit. Est qui legat ad hunc modum: *Quia admira-
randa fecit salutari dextera sua, & brachio suo sancto. Hæc lectio verbum יְהוָה nominaliter legit. In reli-
quis versibus nihil est varietatis.*

*Cantate Domino canticum nouum.] Habet hic Psalmus pleraque cum precedenti 96. communia, præ-
sertim initio & in fine: quæ quoniam suprà sunt exposita, nulla est denuò exponendi ea necessitas. NATIO.
Tribus primis versibus salute in populo Dei potenter & miraculosè exhibitam deprædicat. Canta-
te, inquit, *Dominu canticum nouum. qua de re? Subiungit: Quoniam mirabilia fecit. Quæ sunt illa? Salutem,*
*inquit, operatus est sibi dextera sua, & brachio sancto suo. His verbis tantundem dicit: Ipse salutē operatus
est, & nullus alias. Dicitur enim Deus per se ipsum facere, quod dextera & brachio suo facere dici-
tur. Nec offendere debet, quod nō simpliciter dicit, *Salutem operatus est dextera sua: sed, Salutem operatus
est sibi dextera sua.* Significatur enim hac loquutione, non defuisse sibi Deum, sed suam ipsius causam
contra impios dextera sua exequutum esse. Tales loquutiones habentur etiam in Propheticis lite-
ris, vtpote Esa. 59. vbi sic legimus: Et vidit Dominus, & displicuit in oculis eius, quod non esset iu-
dicium. Et vidit quod non esset quisquam, & admiratus est quod non esset qui oraret: & salute in
operatus est sibi brachio suo, & iustitia eius ipsa confirmavit eum. Et induit se iustitia sicut lorica,
etc. Et cap. 63: *Dies vltionis, inquit, in corde meo, annus redemptionis meæ venit. Et aspexi, & non
erat auxiliator: admiratus sum, & non erat qui fulciret: & seruauit me brachium meum, & iustitia
mea ipsa fulciuit me. Et conculcaui populos in furore meo, etc.***

*Noam fecit Dominus salutem suam.] hoc est: Declarauit Dominus esse sibi virtutem saluandi, & iu-
stitiam exercendi. Posita est enim salutis dictio pro virtute saluandi, sicut & alibi, vbi dicitur: Do-
mini est salus: id est, virtus saluandi. In oculis gentium, inquit, reuelauit iustitiam suam. Q. d. Gentes, quæ
Deum non cognoverunt, incognitumque nec coluerunt, nec timuerunt, expertæ sunt potentiam
& iustitiam eius.*

*Recordatus est bonitatis suæ.] Hoc versu significat, vnde motus sit ad operandum salutem populi sui. PLACATUS, inquit, abieci iram suam, & bonitatis suæ & fidei, quam Israeli impenderet, recordatus est. Hinc factum
est, vt tanta simus potentia seruati, vt Dei nostri salute in primis scilicet ipse operatus est, omnes fi-
nes terræ viderint.*

*Iubilate Domino omnis terra.] Ab hoc versu ad ultimum usque terram uniuersam, mare, omnes habita-
tores Orbis, flumina & montes ad iubilandum, vociferandum, exultandum, psallendum, tubis clangendum, intonandum & plaudendum coram Domino inuitat. De hac prosopopœia suprà dictum
est, Psal. 96. vers. 11. & 12.*

*Ante faciem Domini.] Et hic versus suprà Psalm. 96. in fine habetur, nisi quod illic dicit: *Et populos
in fide sua: hic vero: Et populos in æquitate. quæ particula tamen eodem Psalmo vers. 10. legitur, vbi et
iam exposita est.**

*Salutem operatus est sibi dextera sua.] 1. Notemus hinc & consimilibus alijs locis quām sit causa populi
Dei pressi ab impijs non solius populi, sed cum primis ipsius quoque Dei, ideoque Deum potentiam sua
dextera non de esse suæ cause, sed sic liberare suos, vt in illorum salute cum primis suam ipsius cau-
sam agat, & gloriam suam afferat. Et vt huius admoneremur, & ex eo animaremur, mox initio Psal-
mi huius particulam hanc præmisit Spiritus sanctus. Sit itaque etiam nobis magnæ consolationi,
quod certum est Deum causæ suæ & gloriæ non deesse etiam si nos indignissimus, quos liberet &
afferat. Nullius ope indiget ad operandum huiusmodi salutem. Sufficit illi dextera ipsius. Soletur
hoc nostram imbecillitatem, contra vires & brachium impiorum. 2. Deinde & illud notemus,
quod brachium Dei, quo conteruntur impij, & redimuntur afflitti, vocat sanctum. Est quidem Deus
ipse sanctus, & quæ illius sunt omnia: verum potentia illius, quæ dictione brachij intelligitur, etiam
ob id sancta vocatur, quod omnino diuinum est perdere impios, & afferere pios. Quare etiam gla-
dius ille, quem magistratus a Deo accepit, si ritè usurpetur, sanctus est Domino. Et Leuitæ manus
suas in occisione eidololatrarum sanctificasse leguntur, Exod. 32. Deinde si brachium Dei sanctum
est, ergo non tuebitur consilia impiorum.*

*Noam fecit Dominus salutem suam.] Etiam hoc loco notatur cæcitas gentium, quibus potentia & iu-
stitia Dei, cum tamen utrumque sit omnium illustrissima, absconditæ sunt tantisper, dum vtramque
dextera & brachio suo populum suum liberando, & impios prosterendo declarat. Certè iucun-
dissimum est animo pio, si viderit gloriam potentiæ Dei illustrari apud impios & incredulos. Vnde
& Prophetæ hac de re tantopere non præsentim modò, sed sequenti versu gloriatur. Deinde obiter
& illud fuerit obseruandum, quod potentiam Dei saluandi suos, & iustitiam coniungit. Sic Deum
describit & potentissimum & iustissimum, vt potentiam brachij eius à tyrannidis nota vindicet.
Alibi quidem dicit: Deus noster in cœlo est: quæcumque vult, facit. At ne potentia ista & libera quid Psal. 113.
vis faciendi voluntas iniustitiae & tyrannidi coniuncta putetur, solet nobis Scriptura Deum non
solum ut omnipotenter, sed & iustum iudicem proponere.*

*Recordatus est bonitatis suæ & fidei suæ.] 1. Primum notemus istam loquutionem. Accommodat se OB SER.
Spiritus sanctus nostris temptationibus. In tribulationibus sic tetatur caro nostra, vt putemus Deum
oblitem esse bonitatis suæ: ac rursus illius eum recordari, quando eam erga nos placatus declarat:
cum tamen nulla obliuio in Deum cadat, nec unquam desinat esse bonus, quia nunquam potest
fieri malus. 2. Deinde obseruandum est, quod bonitatem & fidem coniungit: idque eo ordine, vt
bonitas præcedat, recte. Est enim bonitas velut mater fidei Soli boni sunt fideles. Ex perfidia disce-
malitatem ingenium. Non potest igitur non esse fidelis, qui reuerat & semper bonus est. 3. Tertiò &
hunc notemus, quod dicit: Domui Israël. Primum sic corporatae sunt bonitas & fides, vt sese in aliquem*

S 2 exten.